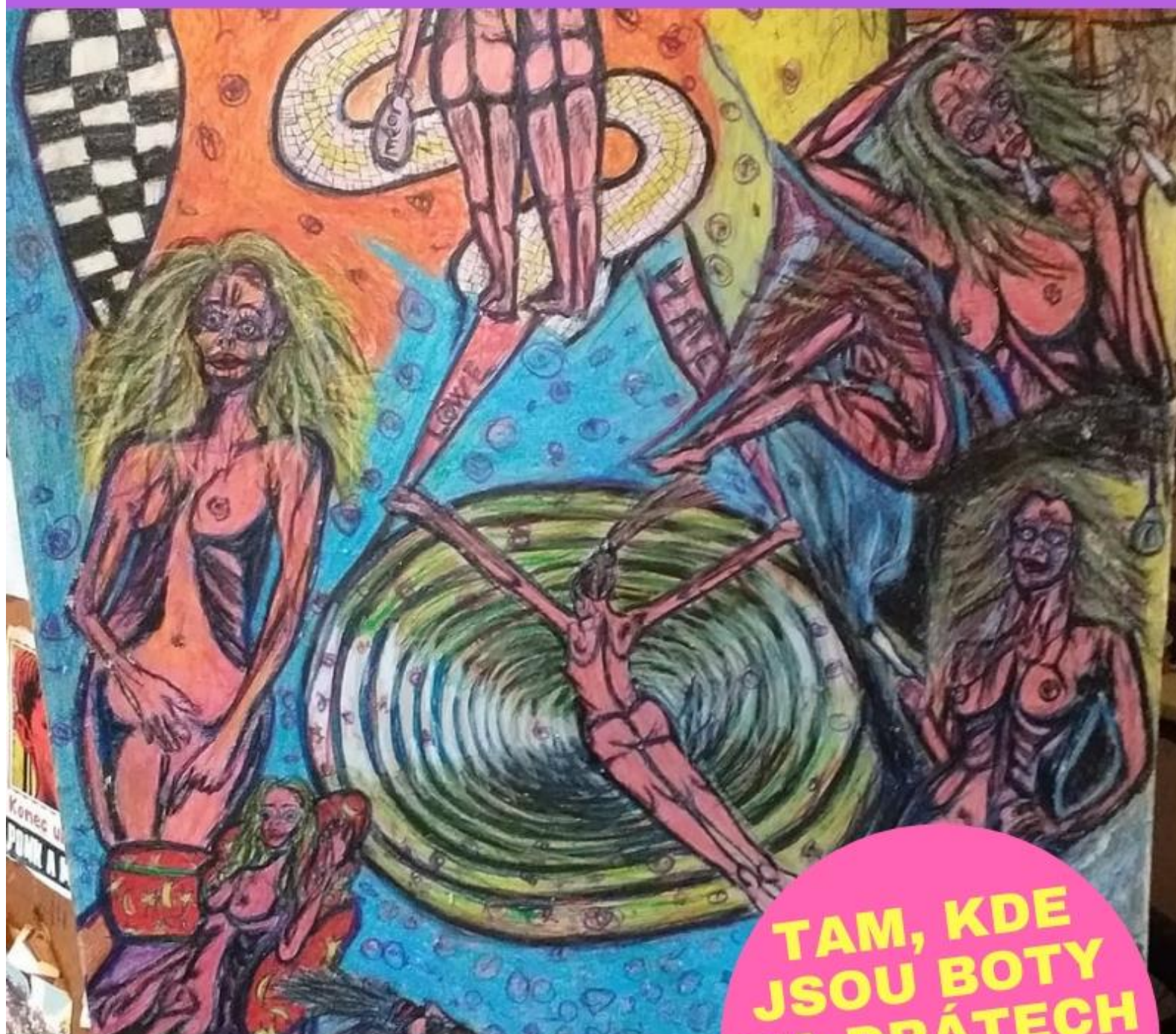

EMAIL DO REDAKCE: SM@PREVENT99.CZ

STREET MAGAZINE

No. 44 / Duben 2019

Příběh ze
života.
Na straně 2

Jak dlouho
vydrží Céčko?
Na straně 7

Vzpomínky
na rok 1993
Na straně 10

**TAM, KDE
JSOU BOTY
NA DRÁTECH
JE MÍSTO
PRODEJE
DROG...**

Slovo úvodem

Vážení čtenáři,

držíte v rukou 44 vydání časopisu Street Magazine.

Čekají Vás články, obrázky, tvorba pracovníků Preventu, tvorba čtenářů SM, věci odjinud, které nám přišli zajímavé a informace o novinkách, kterých je víc, než dvě. ☺

První novinkou je, že Facebookový účet streetu úspěšně funguje a můžete se přes něj, se streety, domlouvat na setkání – a to dokonce i mimo České Budějovice. Stačí si přidat do přátel „**streetwork ČB**“ Novější novinkou je fakt, že Káčka v Prachaticích a ve Strakonících přišli ke stejnému kroku, tak i s nimi si můžete domlouvat přes facebook setkání, výměny, testy a plno dalšího. Na FB je najdete jako „**Kacko PT**“ a „**Kacko ST**“ A nakonec novinka nejžhavější – i Street Magazine uvažoval jak pro vás ulehčit komunikaci a tak vznikl nový email časopisu, na který můžete posílat jak své dotazy, tak své příspěvky k otisknutí – zprávy, obrázky, příběhy, poezii, texty... Stačí napsat na: „**SM@prevent99.cz**“ Jako vždy se těšíme na Vaše příspěvky!

Autorem obrázku z titulní strany je čtenář SM. Děkujeme!

Redakce SM

„ty drogy už vůbec nebyly dobrý a já už jsem vůbec nebyla šťastná“

Je mi 27 let a už počtvrté mě vezou, s pouty na rukou, do vazební věznice. „Výborně, Pankrác... Tady jsem ještě nebyla,“ pomyslím si a s celkem optimistickou náladou se podrobuji důkladné osobní prohlídce. V těle mi ještě koluje zbytek drog, který jsem si do sebe vpravila na policejní stanici. Po mnoha zkušenostech při zatčení jsem moc dobře věděla, jak to sehrát tak, abych měla prostor i čas si fet dát. Vzdát se poslední dávky jsem se totiž nikdy nehodlala.

Začíná obvyklá mašinérie. Všechny osobní věci mi zabavují, místo toho vyfasuju fialovou teplákovku, ze které je jasné, že jsem zatím jen obviněná. Zadřepovat nahá před bachačkou, ukázat dutiny a jde se. Odvádí mě do menší cely, kde zůstanu na izolaci do pondělí. To je taky den, kdy mi vrátí tabák a pár osobních věcí. Do té doby budu spát, snad.

Místo spánku ležím na posteli a s postupným střízlivěním si promítám svůj život. Jdu počtvrté sedět, hrozí mi kolem tří let odnětí svobody. Jsem totiž nenapravitelný recidivista -alespoň podle soudců. Od posledního trestu uběhlo pouhých 51 dní. Padesát jedna dní takzvané svobody. Nevěřím, že jsem to mohla nechat zajít tak daleko. Vtíravé myšlenky mi nedají spát. Proč jsem jen nejela po propuštění domů? Proč jsem upřednostnila drogy? Proč mám pocit, že pro mě nic jiného nemá smysl?

A teď si říkám, kolikrát ještě budu čekat v cele na svůj rozsudek? Myšlenky se nesouvisle vynořují a zase padají kamsi hluboko do bažin v mém mozku. Nevím, jestli někdy dokážu něco jiného, než žít na ulici a píchat do sebe jehly. Jak jsem si mohla tak málo vážit svobody, když jsem tam nevydržela ani 2 měsíce? A nejhorší na tom bylo, že jsem si na to zvykla. Zvykla jsem si, jak to ve vězení chodí, znala jsem tam už mnoho zákonitostí, věděla jsem, do čeho jdu. To je na tom všem asi nejstrašlivější. Že jsem počet svých trestů říkala s jakousi hrdostí v hlase. Bylo to asi jediné, co jsem „dokázala“. Alespoň tak jsem to vnímala.

A pak se stala ta nejbolestivější věc. Zemřel mi můj nevlastní otec, který se o mě staral od malinka, který mě miloval jako svou vlastní, který pomohl mámě dostat se ze závislosti. Zemřel, a já jsem se to dozvěděla mezi futry vězeňských dveří, které se hlasitě zabouchly dříve, než jsem stačila informaci vstřebat. Zemřel s vědomím toho, že jsem nebyla schopná dojet domů, zemřel a věděl, že jsem dala přednost drogám před nejbližšími.

Zaplavila mě nepopsatelná bolest, měla jsem pocit, že jeho smrt ve mně cosi zlomila. Najednou spadla zeď, kterou jsem si stavěla mezi sebe a mé emoce pomocí všelijakých látek. Byla to bolest, která se ve mě hromadila tolik let. Bolest, kterou jsem potlačovala, kterou jsem přepíjela a přefetovávala. Už si ani nevzpomínám na poslední opravdové setkání s mými emocemi. A najednou se ten špunt uvolnil a všechno muselo ven.

Byla jsem bezmocná, zavřená za zdmi, zavřená za mříží jako nebezpečné zvíře. A hlavně jsem si to celé začala opravdu uvědomovat.

Neprospala jsem snad ani hodinu v kuse. Všechno na mě začalo doléhat: vzpomínky, strach, který jsem mívávala, přátelé, které jsem ztratila,

kamarády, které jsem přežila, rodinu, kterou jsem zklamala. Stala se ze mě troska, které už nikdo nevěří, dcera, kterou by vlastní matka raději neznala. Když usnu, zdá se mi o tom, že zemře i máma, budím se s pocity viny, jak jsem to mohla dopustit. Bála jsem se o maminku, tak hrozně moc jsem se bála, že to nezvládne. Věděla jsem, že takhle to dál už nejde, věděla jsem, že jestli budu pokračovat, tak určitě umřu a já ještě nechtěla zemřít.

V tomhle momentě se ve mně probudila síla a touha dostat se pryč z tohoto kolotoče. Ještě jsem nevěděla jak, ale už jsem nikdy nechtěla být takto bezmocná, když jediný člověk, kterému na mně ještě záleželo, trpěl, a já nemohla pomoci. Tohle byl můj bod zlomu. Byla to bolest, strach ze smrti, setkání s realitou a přirozená láska k mámě. Po dlouhých letech jsem si něco opravdu přála. A to mi dalo odhodlání.

Jakmile jsem se v sobě rozhodla, věci se začaly dít, jak nejlépe mohly. Soudci, vlastně nevím proč, mi dali poslední šanci. Chápali, že vězení neplní u mě téměř žádný účel a tak jsem dostala celkem nízké tresty. Také jsem je prosila o léčbu. Bylo mi vyhověno. Byla jsem odsouzená na rok odnětí svobody a po výkonu jsem měla podstoupit ústavní protitoxikomanickou léčbu, kde jsem nakonec strávila dalšího půl roku. Také se mi podařilo dostat se ve výkonu trestu do Opavy a tam jsem po mnohých rozhovorech byla doporučena na patro pro léčbu závislostí.

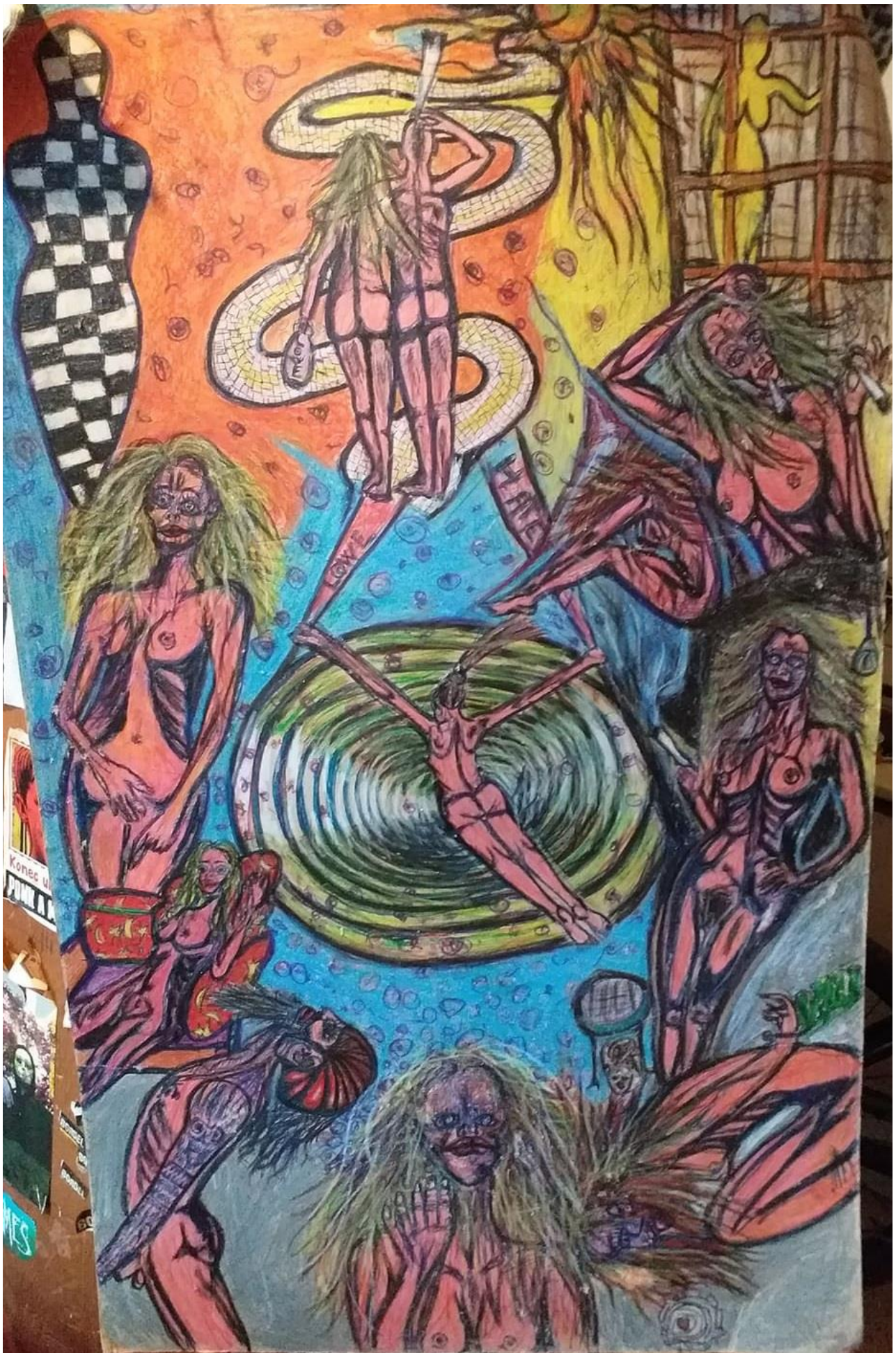
Jsou to nyní 2 roky, co jsem byla propuštěna na svobodu. A ač se potýkám s problémy, jsem teď asi nejšťastnější za celý život. A máma taky. Konečně o mně může říct něco dobrého. Při vzpomínce na nevlastního otce mám stále slzy v očích. Přála bych si s ním ještě jednou mluvit, aby věděl, že to jeho „prcek“ zvládá. Ale to už nejde. Zbývá mi jen jít dál společně se svým svědomím, svými sny a svým odhodláním. Je to nikdy nekončící cesta, je to život, který má nekonečně variací, stačí si jen vybrat kudy jít.

Nikdy nemůžu s jistotou říct, že už si nedám. Ale s jistotou mohu říct, že když jsem to zkusila, uvědomila jsem si, že to není opravdový. Nacházím smysl svého života a nemusím brát drogy na to, abych byla spokojená. Stala jsem se soucitnější a **začala jsem věřit a myslet i na něco jiného**, než na sebe. **Začala jsem se realizovat a chodit rovně**. A chci být nápomocná lidem, kteří potřebují podporu a říct jim, že to jde. Se závislostí se totiž dá skončit, ale velmi těžko se hledá důvod.

zdroj: <https://www.zotavenibrno.cz>

Martin z Terénu a Káčka PT

Obrázek z titulní stránky

Céčko – rizika a přenos

Žloutenka typu C patří k rizikům, které přináší braní drog. Nakažený jí na sobě nemusí vůbec poznat a přitom ona mu pozvolna mění játra v nefungující hmotu.

Chraň se! Nesdílej stříkačky, nádobíčko spojené s injekcema, šňupátka, kartáčky na zuby, holítko a vůbec **všechno**, co se mohlo dostat do kontaktu **s krví**. **Pozor** i na sex bez ochrany a na praktiky, při kterých se tělo odírá, popř. krvácí.

A jak dlouho vlastně Céčko přežije? To je různý, ale plus mínus je to takhle:

Martin z terénu a Káčka PT

Ve filtrech může být aktivní "C" až 24 hodin. Pokud jsou zabelené ve fólii, pak 48 hodin.

Na površích. (Lžičky, rozdělačky, škrtidla a pod...)

Až 14 dní!

V tzv. mrtvém prostoru injekce může zůstat krev s aktivním Céčkem

až 63 dní.

Ve vodě v plastové

ampulce: až 21 dní.

I proto nabízíme náplasti a testy na nemoci. (Výsledek víš hned.)

Nová léčba Céčka

Nedávno proběhla přednáška paní doktorky z Pražského IKEMU, ta léčí novou metodou lidi, kteří onemocněli žloutenkou typu C. Naši reportéři z řad pracovníků nemohli na této akci chybět a tak Vám přinášíme informace o průběhu této přednášky. ☺

1) Byl tam raut – káva, čaj, voda, koláčky a štrůdl – všem moc chutnalo.
2) Paní doktorka skvělá, lidská, bez předsudků, s porozuměním toho, že se člověk může dostat do situace, kdy může mít problémy fungovat.

3) V IKEMU (stejně jako v Remedisu – poznámka redakce) jsou ochotní léčit pacienty, kteří aktuálně berou drogy a nechtějí s tím přestat.

4) důležité jsou dvě věci: A) přijít
B) sníst všechny léky. ☺

5) nová léčba je zdarma, pacienti dávají peníze jen za cestu k lékaři. + mají otevřeno 7 dní v týdnu!

6) Do IKEMU je potřeba během léčby dorazit cca 4X (3X, pokud už člověk přijede s tím, že má od nějakého lékaře potvrzení o natestování Céčka.)

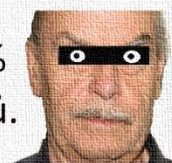
7) celá léčba trvá 8 týdnů (pacient jí 3 prášky denně) nebo 12 týdnů (pacient polyká jen 1 prášek denně.

Martin z terénu a Káčka PT

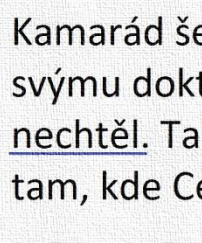

Ahoj, jmenuju se Josef.
Léčím se se žloutenkou C.
A beru drogy.
Jak sem to udělal? Lehce...

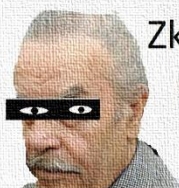
Šance na vyléčení 100%
Bez nežádoucích účinků.

Každej den spolknou prášek.
Mám je od doktorky.
Tu během léčby uvidim 4X.
Je to zadarmo a na
ospodě se to nedozví.

Kamarád šel na testy ke
svému doktorovi, ale já
nechtěl. Tak mě otestovali
tam, kde Céčko léčí. Pohoda.

Zkus to taky.
Nech se otestovat.
Nebo si zjisti informace.
...na Káčku nebo u Streetů...

Strakonické a Prachatické Káčko má nové facebooky

Můžete si je přidat do přátel a být s pracovníky ve spojení přes sociální sítě. Vyhledejte si osobu **Káčko PT** (Prachatice) nebo **Káčko ST** (Strakonice)

Co můžete s pracovníky řešit:

- domluvit se na výměnu
- jestli Vám udělají testy na infekce a kdy
- máte dotaz ohledně hledání práce, dávek...
- jestli můžete přijít na kávu nebo na sprchu
- kde se dají dělat testy na drogy?
- od kdy do kdy mají otevřeno
- ...

Jindra Káčko PT a Káčko ST

Vzpomínky z období 1993 - 1996

Kamarád (Prody)

A ač se život všech lidí potácí

v temnotě stále...

Tak jako děti se chvějí a bojí se

za noci všeho...

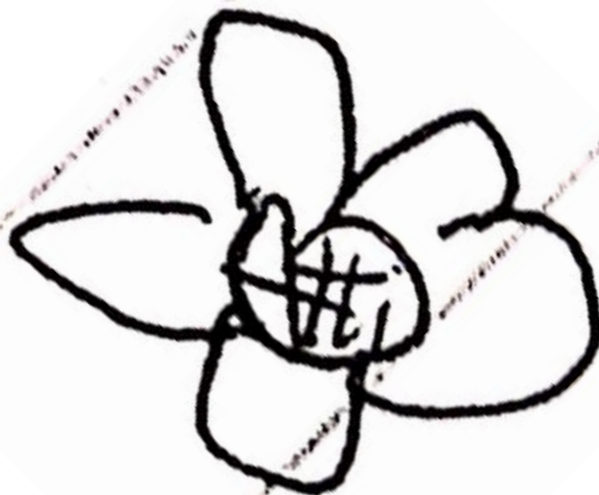
Tak i nás, při světle denním najednou pojme strach z věcí,
jenž o nic strašnější nejsou, než domnělá strašidla dětí.

Kamarádka (Verča)

Drogy zmírňují tíhu nemilosrdné reality

a otupují hrany ostrých překážek.

Děkujeme za příspěvek čtenářce **MOKIP**.

Čau Strakoničáci, ale i všichni čtenáři Streetmagazínu,

Začíná nám **jaro** a my s nadšením procházíme městem a hledáme Vás, abychom si popovídali.

Když jsme byli naposledy ve skateparku, všimli jsme si bot na stromě. Věděli jste, že se tomuhle říká „shoefiti“ a je to určitá forma umění opředená různými mýty a tajemnými báchorkami?? Záleží pouze na představitosti osob, kteří je šíří. Podle některých (zejména v USA) mají visící boty něco společného s aktivitou gangů. Tam, kde jsou boty na drátech je místo prodeje drog, nebo označuje hranici mezi znepřátelenými gangy apod. Nikdy se ovšem nepodařila prokázat souvislost jednotlivých tvrzení. Každopádně tvrzení prodeje drog se nám, jako streetům docela líbilo, a tak jsme tu čekali.

A víte co? Ve Strakonicih budeme čekat dál, až se nám ozvete. 😊

Jsme tam každé pondělí od 11:00 – 15:00 a ve středu od 13:00- 17:00.
A kdybychom se náhodou nepotkali, můžete nám zavolat na **tel. 728 469 494**

Tak se na Vás budeme těšit **Michal a Verča** z terénu 😊

Hrací automat jako myslící bytost

Hraní automatů je považováno za nebezpečnou zábavu, zejména pak pro ty hráče, kteří si myslí, že automat je myslící stroj. Takoví hráči více hrají a díky tomu více prohrávají. Podobné polidšťování nelidských předmětů je pro lidi přirozenou tendencí. Příkladem je váš pes, kterému přisuzujete lidské vlastnosti.

Hráči, kteří si myslí, že automat je lidskou bytostí žijí v představě, že sám automat ovlivňuje, jestli prohrají nebo vyhrají. Díky tomu jsou do hry více emocionálně zapojeni. Hra se pro ně stává spíše výzvou k ovlivnění výsledku hry než k samotnému zisku peněz. Takové chování lze v běžném životě přirovnat ke snaze ovlivňovat osoby v našem okolí.

Proto je pro hráče velmi důležité pochopit, že automaty nejsou osobou, nemají žádný rozum ani mysl. **Jsou to pouze stroje, které mají přinášet zisk svému majiteli.**

Eva DPP z Káčka PT

Alba 10.5.2001

Proč žít, když nechci.

**Každý člověk udělá
někdy chybu. Já dnes
udělal velkou a vím,
že je vše ztracené.**

**Začínám věřit v to,
že na tomto světě
není láska. Není nebo je,
ale mě se vyhýbá.**

Proč? Tak zatím.

MOKIP

„Báseň je nezapomenutelná hra na vlastní život.“

V tomto článku bychom ti chtěli představit jednoho z nejznámějších českých prokletých básníků. Jeho jméno je Karel Šebek a svým životním příběhem a dílem působí přímo neuvěřitelně. Závěr jeho života pak patří k největším záhadám.

Na Šebka mělo velký vliv dětství, které prožil se svou babičkou v Jilemnici. Doma ho totiž nečekala žádná rodinná idylka.

„Fotr tak nadával matce do kurev, že jsem si v půl třetí ráno vzal žiletku a podřízl jsem si krk.“

Po absolvování maturity nastoupil jako zaměstnanec do psychiatrické léčebny.

Po smrti rodičů zůstal Karel Šebek odkázán na malý invalidní důchod, pomoc svých přátel a pobyty v léčebnách.

Co se týče jeho diagnózy, nejčastěji se objevuje termín úzkostná toxická psychóza. Šebek experimentoval s nejrůznějšími drogami (např. LSD), což se v nemalé míře promítlo i do jeho tvorby.

Když jeden čas Šebek žil v komunitě narkomanů, tak všem „naordinoval“ psaní poezie a lepení koláží. Narkomani se okamžitě dali do tvorby, a to s neuvěřitelnou vervou. Šebkova posedlost uměním byla nakažlivá.

Měl za sebou více než 30 neúspěšných sebevražedných pokusů. Zkoušel se oběsit, ale lano se přetrhlo. Předávkoval se léky, ale včas se ho podařilo zachránit. Ani přeřezání žil nikdy nepřineslo kýženou smrt.

Co se týče Šebkovy osobnosti, šlo o mimořádně komplikovaného člověka. Jeho přátelé ho popisují jako excentrického, depresivního a osamělého. Často k nim vešel do bytu, kde přespával i několik týdnů, případně od nich žádal peníze.

Závěr Šebkova života je stejně fascinující jako záhadný. Naposledy byl viděn 11. dubna roku 1995. Dostal propustku z léčebny v Dobřanech, kde tehdy žil, a v Praze navštívil několik přátel. Ti ho však odmítli, protože se choval dost agresivně a požadoval od nich peníze.

Naposledy ho viděl jeho přítel Miroslav Drozd. Šebek mu řekl, že se chystá odejít do Francie (francouzsky uměl velmi dobře) a přišel se rozloučit. Drozd si vzpomíná, že mu dal peníze, a dokonce i nové sako. Karel se s Drozdem rozloučil a zamířil na vlakovou stanici. A tady se jeho stopa kompletně ztrácí. Od té doby ho už totiž nikdo nikdy neviděl. Jeho přátelé jeho zmizení v prvních dnech nepřipisovali velký význam, protože Šebek měl ve zvyku vypařit se i na několik týdnů, ale vždy se nakonec zase objevil.

Tentokrát se to však nestalo a po prokletém básníkovi se slehla zem. Úřady po pacientovi pátraly poměrně vlažně, spokojily se s teorií, že pravděpodobně spáchal sebevraždu, a úředně ho prohlásily za mrtvého.

Básník Petr Král však přísahal, že Karla Šebka před několika lety najisto viděl v Benátkách. Král vysedával v jedné kavárně, když tu najednou do ní nakoukl prokletý básník. Když si Krále všiml, okamžitě se dal na útěk. Král ho pronásledoval, ale Šebkovi se nakonec podařilo zmizet v okolních uličkách.

V roce 2002 se v Praze konala výstava umělce Aleše Krejčího, přičemž jeden z návštěvníků napsal do knihy návštěv tyto řádky: „*Je to hezké, ale měl bys malovat jako Aleš Krejča a ne František Muzika! Karel Šebek.*“ A písmo nápadně připomínalo právě zmizelého básníka, takže kdoví, jak to s ním nakonec dopadlo.

Článek pro Vás našel Michal a upravil Martin,
oba ze streetu.

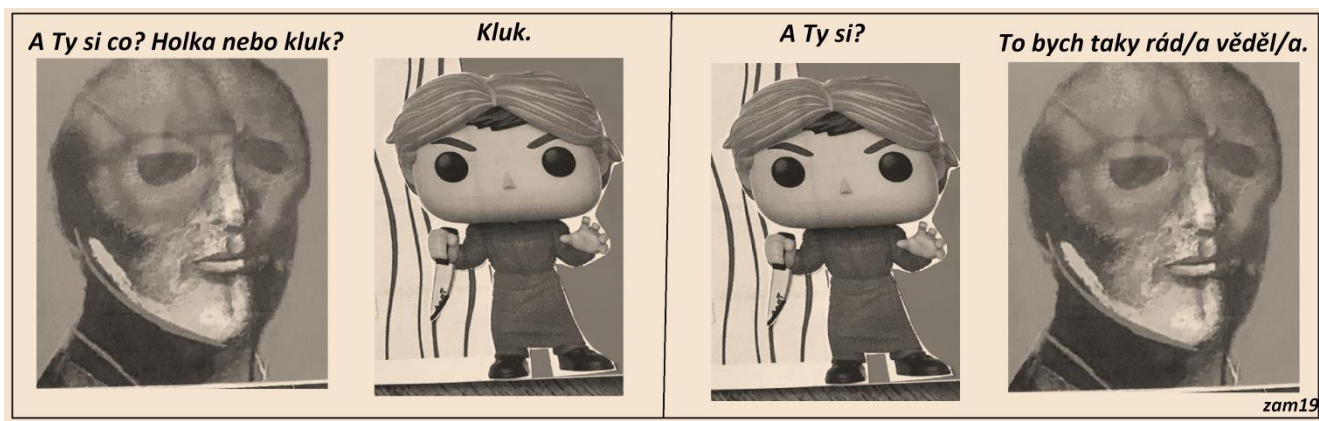

Máme rádi koláže

Chcete si taky nějakou vyzkoušet? Zkuste si, a jestli nemáte kde, zkuste to na káčku. 😊

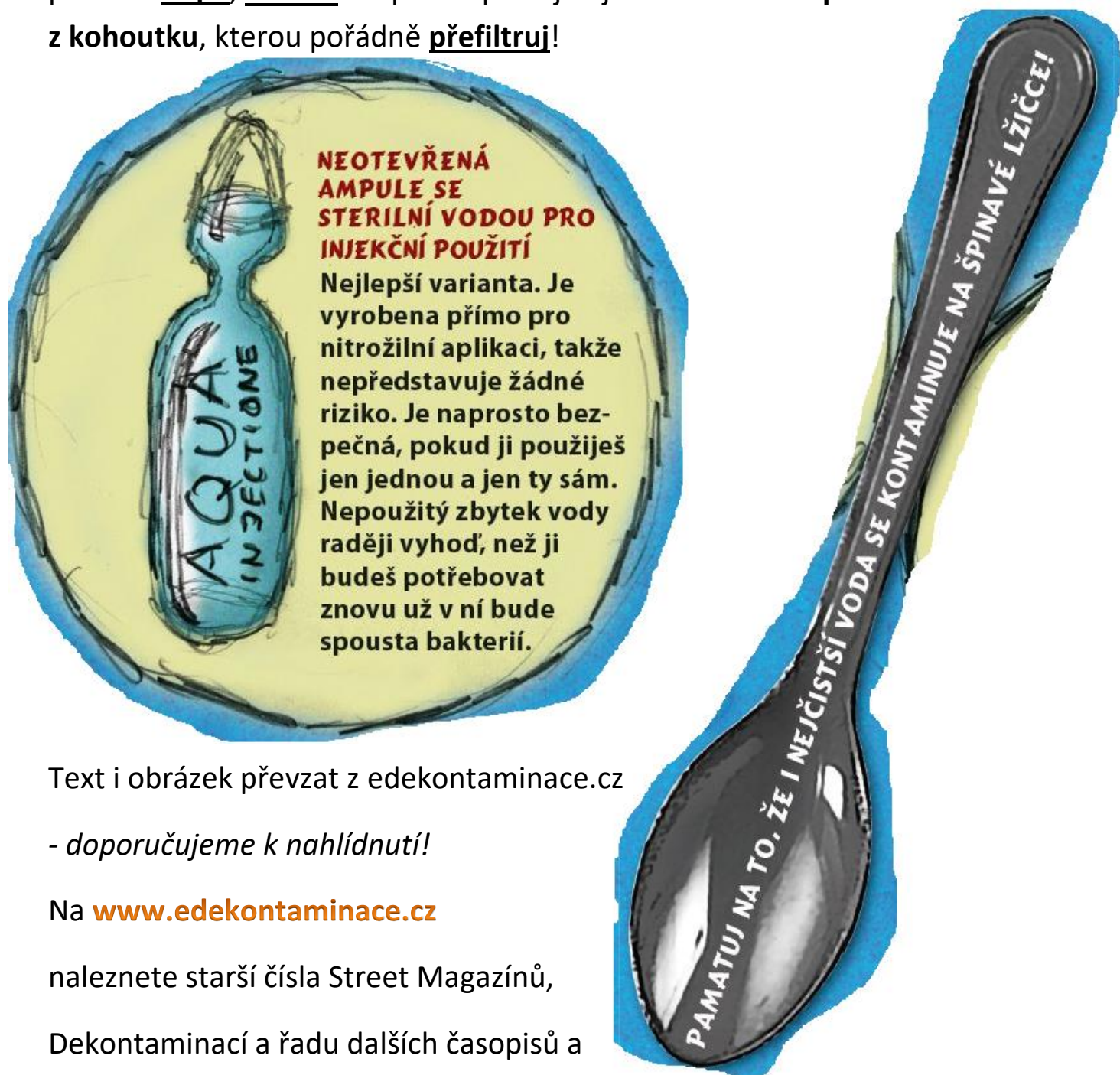

Eva z Káčka PT a Káčka ST

Voda

Voda – by měla být sterilní (voda do injekcí), pokud je nedosažitelná, lze použít kupovanou balenou neochucenou vodu bez bublin, ze které **nikdo** předtím **nepil, ani TY!** Případně použij nejméně **10 minut převařenou vodu z kohoutku**, kterou pořádně **přefiltruj!**

Text i obrázek převzat z edekontaminace.cz

- doporučujeme k nahlídnutí!

Na www.edekontaminace.cz

naleznete starší čísla Street Magazínů,

Dekontaminací a řadu dalších časopisů a

zajímavých plakátů. 😊

At' nekončíme happy endem....

Mdloby

Bylo mi zle, k smrti zle mi bylo z těch dlouhých muk, a když mne konečně dali a dovolili úlevou vydechnout, cítil jsem, že omdlévám...

Spatřil jsem černě oděné osoby. Zprvu se mi zdálo, že mi přinášejí milost, že je to sedm útlých andělů, kteří mne zachrání; pak ale mé nitro zaplavila ničivá ošklivost, každá žilka se ve mně zachvěla, jako bych se dotkl galvanického drátu – podoby andělů se proměnily v beztvaré přízraky s hlavami z plamene – a já jsem poznal, že od nich mi pomoc nepřijde. Jejich rty připadaly mi bílé – bělejší než list papíru, na kterém toto píši – a až pitvorně tenké, tenké úporným výrazem pevné, neoblomitelné rozhodnosti a krutého opovržení k mukám člověka. Viděl jsem, jak pronášejí slabiky mého jména, a zděsil jsem se, neboť se nic neozývalo.

Omdlel jsem; a přece vím, že jsem neztratil vědomí úplně. Co mi z vědomí zbývalo, to si netroufám blíže označit, ba ani vylíčit; ale neztratil jsem je úplně. Ani v nejhlubším spánku, ani v deliriu, ani v mdlobách, ani v smrti, ano, nikdy, ani v samém hrobě neztrácíme vědomí úplně! Jinak by přece člověk marně doufal v nesmrtelnost. Když se probouzíme i z nejtvrďšího spánku, trháme chatrné předivo nějakého snu. A přece si již za vteřinu nevzpomeneme (tak křehké je to předivo), co se nám zdálo. Člověk, který nikdy neupadl do mdlob, nevidá nikdy neznámé paláce a strašně povědomé tváře v žhoucích uhlech; ten člověk nehledívá na teskná zjevení plující vzduchem – neviditelná ostatním; ten člověk nedumá nad vůní nevidaného květu; ten člověk se nepozastavuje s úžasem nad melodií, která jej nikdy předtím neupoutala.

Autor si přál zůstat neznámý.

(Inspirace a předloha: E.A.Poe.)

**KONTAKTNÍ CENTRUM PREVENT
České Budějovice**

Tř. 28.října 1312/16
370 01 České Budějovice
Tel.: 387 201 738
Email: kccb@prevent99.cz
Web: <http://kccb.prevent99.cz/>

PONDĚLÍ: 9.00 - 17.0
ÚTERÝ: 8.00 - 16.00
STŘEDA: 9.00 - 17.00
ČTVRTEK: 8.00 - 16.00
PÁTEK: 9.00 - 17.00

KONTAKTNÍ MÍSTNOST :
po, st a pá 11.00 – 16.00

HYGIENICKÝ SERVIS (sprcha):
po 11.00 - 16.00
út 12.00 - 15.30
st 11.00 - 16.00
čt 12.00 - 15.30
pá 11.00 - 16.00

**KONTAKTNÍ CENTRUM PREVENT
Prachatic**

Primátorská 76, 383 01 Prachatic
Tel.: 388 310 147
E-mail: kcpt@prevent99.cz
Web: <http://kcpt.prevent99.cz/>

PO: 10:00 – 16:00
ÚT : 13:00 – 16:00
ST: 10:00 – 17:00
ČT: 10:00 – 16:00
Pá: 10:00 – 16:00

Kontaktní místnost + hygienický
servis:
ÚT: 13:00 – 16:00
ČT: 13:00 – 16:00
Pá: 13:00 – 16:00

**KONTAKTNÍ CENTRUM PREVENT
STRAKONICE**

Komenského 174 ,386 01 Strakonice
Tel: 383 322 357
E-mail: kcst@prevent99.cz
Web: <http://kcst.prevent99.cz/>

PO: 10:00 – 16:00
ÚT : 13:00 – 16:00
ST: 10:00 – 17:00
ČT: 10:00 – 16:00
Pá: 10:00 – 16:00

Kontaktní místnost + hygienický servis:
Po: 13:00 – 16:00
ST: 13:00 – 17:00
Pá: 13:00 – 16:00

**SUBSTITUČNÍ CENTRUM
PREVENT**

Matice školské 17
370 01 České Budějovice
T: +420 387 730 459
E: sc@prevent99.cz
Web: <http://sc.prevent99.cz/>

Výdej substituční látky a receptů:

po: 9.30 - 12.00 / 14.00 - 16.00
út: 9.30 - 12.00 / 14.00 - 16.45
st: ZAVŘENO
čt, pá: 9.30 - 12.00
so: 10.00 - 11.30
ne: ZAVŘENO

Individuální konzultace:

po: 9.00 - 14.00
út: 9.00 - 16.00
st: pouze po předchozí domluvě
čt, pá : 9.00 - 13.00

Konzultace s lékařem

po: 14.00 - 16.00

Jihočeský streetwork Prevent

E-mail: js@prevent99.cz
Web: <http://js.prevent99.cz/>

České Budějovice

Pondělí, Úterý 11.00-19.00, Čtvrtek
11.00-16.00, Pátek 9.30-16.00
Mob. 723 527 512

Lišov

Pondělí 17.00-18.00
Mob. 775 627 512

Týn nad Vltavou

Středa 14.00-16.00
Mob. 775 627 512

Zliv

Středa 16.30-17.30
Mob. 775 627 512

České Velenice

Čtvrtek 13.00-15.00
Mob. 776 195 360

Nové Hradky

Čtvrtek 15.30-16.30
Mob. 776 195 360

Trhové Sviny

Čtvrtek 17.00-18.00
Mob. 776 195 360

Strakonice

Pondělí 11.00-15.00, Středa 13.00-
17.00/ Mob. 728 469 494

Vodňany

Pondělí 15.30-17.30
Mob. 728 469 494

Volyně

Úterý 13.00-14.00
Mob. 728 469 494

Blatná

Úterý 15.00-18.00
Mob. 728 469 494

Vimperk

Pondělí 13.00-15.00, Středa 15.30-
18.00/ Mob. 776 195 360

Strážný a okolí

Středa 14.30-15.30 /Mob. 776 195
360

Prachatic

Pondělí 15.30-17.00
Mob. 776 195 360

Volary

Čtvrtek 14.00-16.00
Mob. 775 627 512

Netolice

Čtvrtek 17.00-18.00
Mob. 775 627 512

Dačice

Pondělí 14.00-16.00
Mob 601 104 553

Jindřichův Hradec

Úterý 13.00-16.00, Čtvrtek 12.30-
16.30/Mob 601 104 553

Třeboň

Úterý 16.30-18.30
Mob 601 104 553

Kardašova Řečice

Čtvrtek 17.00-18.00/Mob 601 104
553

Adiktologická poradna PREVENT České Budějovice

Františka Ondříčka 2, 370 11 České Budějovice
Tel: +420 **725 708 078**, E-mail: ap@prevent99.cz

České Budějovice:

PO-ČT: 9.00 - 17.00, **PÁ:** 9.00 - 15.00.

ÚT, ČT, PÁ - pouze pro objednané klienty

Strakonice: 702 050 789

ÚT 9.00 - 15.00 (bez objednání)

ČT 10.00 - 17.00 (pouze pro objednané)

Prachatic: 702 050 789

PO 9.00 - 15.00 (bez objednání)

ST 10.00 - 17.00 (pouze pro objednané)

